

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 8Csp/55/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217217400
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Salayová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2018:2217217400.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda pred sudkyňou JUDr. Antóniou Salayovou v sporovej spotrebiteľskej veci žalobcu : Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO : 31 575 95, zastúpeného : SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO : 36 853 186 proti žalovanej : B. H., U.. XX.XX.XXXX, R. N. E., o zaplatenie 22.273,59 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 22.273,59 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 22.273,59 Eur od 06.08.2015 do zaplatenia, úroky z omeškania 7.853,40 Eur, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žaloba žalobcu o zaplatenie úrokov 3,90 % ročne zo sumy 22.273,59 Eur od 06.08.2015 do zaplatenia a úrokov 1.511,46 Eur sa zamieťa.

III. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi, k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov konania v rozsahu 90,44 %. O výške trov konania bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 14.11.2017 domáhal o zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom. Tvrdil, že žalovaná neuhradila dlh zo zmluvy o spotrebnom úvere a ani nároky z omeškania, do ktorého sa dostala neplnením povinnosti zo zmluvy. Súčasne si uplatnil aj náhradu trov konania.

2. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila. Tvrdenia žalobcu nespochybnila.

3. Z pripojenej zmluvy o spotrebnom úvere (č.l. 9) vyplýva, že žalobca a žalovaná uzavreli písomnú zmluvu o úvere s účelom úveru - nadobudnutie nehnuteľnosti alebo jej časti vo výške 100,00 % z poskytnutého úveru dňa 05.08.2013. Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 125.000,00 Eur. Žalovaná mala úver splácať v zmluvne dohodnutých splátkach po dobu 360 mesiacov. Keďže úver riadne nespĺcala, vyzval ju žalobca na zaplatenie omeškaných splátok a súčasne ju upozornil na možnosť zosplatenia. Následne žalobca vyhlásil predčasnú/mimoriadnu splatnosť úveru listom zo dňa 20.10.2014 ku dňu 14.11.2014 (č.l. 19). Súčasne ju vyzval o zmene úrokovej sadzby z dôvodu neplnenia ustanovení zmluvy (č.l. 20). Dňa 15.07.2015 sa uskutočnila dražba nehnuteľností (č.l. 21). Z výťažku dražby bola uhradená časť pohľadávky žalobcu v sume 66.014,38 Eur, ako to vyplýva aj z vyjadrenia žalobcu (č.l. 1). Okrem toho rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda 12C/444/2015 zo dňa 13.04.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.06.2017 bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi časť dlhu zo zmluvy vo výške 35.000,00 Eur spolu s úrokom a úrokom z omeškania (č.l. 29).

4. Z vyššie uvedeného skutkového stavu veci bol ustálený nasledovný právny stav veci. Žalobcu vystupoval a konal ako dodávateľ v zmysle ust. § 52 ods. 3/ Obč. zák., lebo poskytoval služby, ktoré má v obchodnom registri zapísané ako predmet činnosti. Žalovaná v zmluvnom vzťahu vystupovala ako spotrebiteľ podľa ust. § 52 ods. 4/ Obč. zák., lebo konala pre svoju osobnú potrebu a opak preukázaný nebol a ani zo zmluvy nevyplýva. V zmysle zák. ust. § 52 ods. 1/ Obč. zák. tak ide o spotrebiteľskú zmluvu uzavretú medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Predmetom zmluvného vzťahu bolo poskytnutie úveru, ale na nadobudnutie nehnuteľnosti a preto tento zmluvný vzťah nepodlieha zákonným ustanoveniam o spotrebiteľských úveroch. Žalobca existenciu žalovanej sumy 22.273,59 Eur ako zvyšnej časti dlhu zo zmluvy o spotrebnom úvere, ktorá má všetky náležitosti, preukázal. Preukázal aj platnosť zosplatnenia v zmysle zák. ust. § 565 a 53 Obč. zák. Preukázal aj omeškanie žalovanej s plnením dlžnej sumy 22.273,59 Eur od 06.08.2015 do zaplattenia a tiež omeškanie do 05.08.2015, ktoré vyčíslil v sume 7.853,40 Eur a to v zmysle zák. ust. §517 ods. 1/ Obč. zák. V tomto rozsahu bolo jeho žalobe vyhovené.

5. Žalobca žalobou žiadal aj o úhradu úrokov z úveru vo výške 3.90 % ročne zo sumy 22.273,59 Eur od 06.08.2015 do zaplattenia a o úhradu vyčíslených úrokov 1.511,46 Eur. V tomto rozsahu jeho žaloba dôvodná nie je. Tento záver vyplýva predovšetkým z ustanovenia § 503 ods. 1/ Obch. zák., podľa ktorého je záväzok vrátiť úrok splatný „spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky“. Citované ustanovenie vychádza zo zásady, že veriteľ má nárok na úroky ako zmluvnú odplatu za užívanie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o úvere. Vyplýva z toho, že zmluvná odplata patrí veriteľovi len za čas, počas ktorého dlžník užíva peňažné prostriedky v súlade so zmluvou. V momente, kedy užívanie peňažných prostriedkov zo strany dlžníka je v rozpore so zmluvou (lebo ich nevrátil v lehote splatnosti, či už dohodnutej v zmluve alebo v dôsledku predčasného zosplatnenia), ide o omeškanie upravené osobitnými predpismi, na ktoré sa viažu iné (zákonné) nároky, a tieto možno zmluvne upraviť (modifikovať) len v tom rozsahu, v akom to zákon pripúšťa. Opačný výklad by podľa názoru súdu viedol k neprimeranému a nedôvodnému zvýhodneniu veriteľov poskytujúcich peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere (§ 497 a nasl. Obch. zák.) alebo zmluvy o pôžičke (§ 657 a nasl. Občianskeho zákonníka) oproti všetkým iným veriteľom peňažných prostriedkov. Podľa § 369 ods. 1 Obch. zák., ale aj podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. je totiž maximálna sadzba úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch (a tým aj vo vzťahoch so spotrebiteľom, porov. § 369 ods. 1 tretiu vetu Obch. zák.) kogentná a nemožno sa od nej dohodou odchýliť (porov. judikát R 5/2000). Tým, že by sa veriteľovi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere dovolilo žiadať za dobu omeškania popri úrokoch z omeškania aj zmluvné úroky, by sa táto kogentnosť v podstate obchádzala. Takáto možnosť by bola pritom dostupná len veriteľom úverov a pôžičiek, keďže len tieto umožňujú dohodu o úroku na dobu užívania peňažných prostriedkov. Žalobcovi tak patrí úrok len za obdobie do zosplatnenia. Pokiaľ ide o otázku nároku veriteľa na úrok z poskytnutého úveru za čas po jeho zosplatnení, je nutné poukázať na konštantnú judikatúru vyšších súdov, od ktorej nebol dôvod sa odkloniť (napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave 24Co/34/2017 - 148 zo dňa 07.02.2018, rozsudok 26Co/148/2017 - 67 zo dňa 26.03.2018). Preto nie je možné akceptovať argumentáciu žalobcu (č.l. 93), že zosplatnením nedochádza k zániku zmluvy, ale len ku zmene jej splatnosti. Podľa zmluvy o spotrebnom úvere mal byť úver aj s úrokmi splatený do 360 mesiacov, teda do toho času by patrili žalobcovi úroky z úveru. Žalobca však dlh zosplatnil, a stanovil tak lehotu kratšiu a preto logicky musí platiť záver, že aj úroky z úveru patria žalobcovi len do tejto kratšej lehoty splatnosti a nie aj po termíne splatnosti, ako by nemal na ne nárok ani po splatnosti 360 - tich mesiacov. Nie je možné akceptovať ani jeho argumentáciu, že v predchádzajúcom rozsudku boli žalobcovi priznané aj úroky z úveru. Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda 12C/444/2015 zo dňa 13.04.2017 vychádzal pri svojom rozhodnutí z toho, že žalovaná nárok žalobcu nerozporovala, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia otázku úrokov bližšie nevyhodnocoval. V danej veci dospel súd k záveru, že nie je možné aplikovať spôsob rozhodnutia z tohto rozsudku na úroky z úveru, pretože medzičasom boli vydané novšie rozhodnutia, ktoré riešia otázku úrokov z úveru po zosplatnení v tomto smere, že veriteľ - dodávateľ nemá právo na úrok z úveru po zosplatnení úveru. Výkladom zák. ust. § 503 ods. 1/ Obchod. zák. úroky z úveru prináležia veriteľovi len za čas do splatnosti dlhu a následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť úroky z omeškania. V tomto smere je potrebné poukázať na závery Najvyššieho súdu SR obsiahnuté v rozhodnutí R 59/1998 (sp. zn. 4Obo 143/98), boli prijaté aj v potvrdzujúcom rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co 30/2012-145 z 30.5.2012, ktoré úsudky súdov napokon akceptoval i Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18.9.2012. K záveru súdov, že „pokiaľ veriteľ pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatnenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru“, Ústavný súd SR v predmetnom rozhodnutí konštatoval, že nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu

bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Žiada sa dodať, že pri poskytnutí úveru si zmluvné strany dojednávajú ako úroky, tak i lehotu na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov. Zákon teda umožňuje veriteľovi na určitú dobu (do splatnosti) podľa jeho predstáv poskytnúť úver a vypýtať si za to dohodnuté úroky. Od začiatku prirodzene sledujú úroky dohodnutú dobu poskytnutia finančných prostriedkov, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má veriteľ právo splatnosť skrátiť. Niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť po splatnosti úveru (po ukončení zmluvného úverového vzťahu) úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je po splatnosti splatený, zákon priznáva veriteľovi za zadržovanie jeho finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta). Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa má za následok absenciu požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovat' zisk. Po nadobudnutí splatnosti úveru (či už celého alebo jednotlivých splátok) veriteľovi vzniká nárok na vrátenie požičanej sumy, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu splatnosti úveru (alebo jeho časti). Ak teda nastal stav, kedy dlžník už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba (pretože tieto sú už splatné) a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov dlžníkom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kedy by bol dlžník vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu dlžník na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa poprelí účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, ako keby ku zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však dlžníkovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku (bod 22 rozsudku Krajského súdu V Trnave 24Co/34/2017 - 148 zo dňa 07.02.2018). V neodôvodnenej časti tak bola žaloba žalobcu zamietnutá.

6. Žalobca bol v konaní úspešný v časti, ktorej bolo jeho žalobe vyhovené (22.273,59 Eur + 7.853,40 Eur, čo predstavuje 95,22 % z celkovo žalovanej sumy). V tomto rozsahu bola žalovaná neúspešná. Žalobca bol neúspešný v časti, v ktorej bola jeho žaloba ako neodôvodnená zamietnutá (úroky 1.511,46 Eur + úroky v percentuálnom vyjadrení, z ktorých sa trovy nepriznávajú, čo predstavuje 4,78 %). V tomto rozsahu bola žalovaná úspešná. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu tak predstavuje 90,44 % (95,22 % - 4,78 %). Preto mu bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90,44 % podľa ust. § 262 ods. 1/ CSP a 255 ods. 2/ CSP. O výške bude rozhodovať vyšší súdny úradník s poukazom na ust. § 272 ods. 2/ CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu(§ 362 ods. 1/ CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1/ CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 362 ods. 1/ CSP).